

The beginning...	11
Our first long ride!	25
De eerste keer seks	29
Een jaartje verder	34
Sébastien zijn ex-vriendin	35
Het derde jaar met Sébastian	50
Het vierde jaar met Sébastian	70
SM-kelder afhuren	74
Drie maanden later...	87
Maîtresses, meesteressen en prostituees	101
Groepsverkrachting	119
Terug aan de slag	128
De volgende jaren met Sébastian	132
Getrouwd en gescheiden in zes maanden	145
Mijn alcoholisme en het afkicken	147
Miskramen...	149
Het nuchtere leven	155
Troostwoord	159

Ik moest iets regelen, en het moest iets SM-achtigs zijn.

Vijftig tinten grijs was er niets bij...

Ik moest hem opsluiten.

Buiten was er een kooi met gras waar ze honden uitlaten.

Na zoveel drugs die hij nam was ik blij dat hij niet meer besepte dat die hondenkooi er buiten was...

Ik wilde het echt niet!

Ik wist niet waar ik ineens belandde.

Het was helemaal verwarrend.

Dat was Sébastian toch niet die ik leerde kennen die avond? En al die nachten die we samen doorbrachten, wandelend in het bos?

Na twaalf uur en drie flessen witte wijn werd ik wakker met een kater.

Ik gebruikte toen nog geen drugs, buiten een jointje heel af en toe.

Ik stond op en zag hem, toen waren we inmiddels al zeventien uur verder; Sébastian zat zich af te rukken op een magazine met latex vrouwen.

Mooi waren ze niet, maar hij geilde op die outfits...

Sébastien kon wel twee volle dagen, achtenveertig uur doorgaan met die cocaïne en dat blauwe potje MDMA... Hij kon niet stoppen, nooit, dat was zijn tantragevoel, zei hij tegen me. Maar dat begreep ik toen nog niet.

Daags nadien las ik dat hij *'I miss you my angel'* stuurde naar Francesca, één van de vele maîtresses.

Ik wist niet dat Sébastian zoveel drugs gebruikte maar ik ging op een ware ontdekkingsreis... Deze donkere wereld voelde aan alsof ik terecht kwam in een sneltrein rechtstreeks naar de hel.

Om eerlijk te zijn ben ik ook drugs gaan gebruiken om hem altijd maar te kunnen behagen zodat hij niet meer naar die negen andere meisjes ging...

Of méér, dat weet ik natuurlijk niet, heb alleen over die andere negen gelezen...

Meer dan vier uur seks hebben kon ik niet, laat staan zeventien of negentien uur of meer...

Dat was ver over mijn limiet. Dat kon nu eenmaal niet nuchter.

Ik vroeg hem na een tijdje: 'Wat is dat wat je daar gebruikt?'

'Oh, niks speciaals,' zei hij. 'Gewoon dat je iets langer kan genieten van hierboven te hangen, het is een eindeloos geluksgevoel, iets dat alleen sterke karakters kunnen ervaren.'

Je voelt je een ster en beleeft hogere sferen.

'Ooit al van tantra gehoord, Emma?'

'Nee,' zei ik.

'Ja, lees daar dan eens over! Ik moet dit doen voor mezelf,' zei Sébastian.

Hij deed het blijkbaar al meer dan vijftien jaar.

Zijn ervaring leerde hem dat je in hogere spirituele sferen kon ge-

raken en dat wou Sébastian mij ook leren kennen, maar enkel en alleen als ik het zelf wou.

Dus ik stemde in, op voorwaarde dat hij niet meer met andere vrouwen naar bed zou gaan en niet meer zou vreemdgaan.

Ik zou alles nemen wat hij meebracht en me engageren alles te doen wat hij wou.

En hij stemde in en zou al zijn maîtresses vaarwel zeggen.

Dat was toen oké voor mij omdat ik zo erg verliefd op hem was. En dat was het begin van de seksfeestjes met het blauwe potje MDMA en de cocaïne.

Als ik zo eerlijk mag zijn, is het een verhaal waarin ik mezelf helemaal ben verloren...

Dit is het verhaal van Sébastian en mij. Voor mezelf voelde het aan als een thriller maar tegelijkertijd ook als een grote romance die helaas een slecht einde kent.

Het gaat over liefde en drugs, hoeren, vreemdgaan, miskramen en mishandelingen, en uiteindelijk eindig ik als alcoholiste.

Een verhaal met heel veel liefde en haat tegelijkertijd.

Van iemand die ik dacht te kennen maar nooit zal kennen...

Een verhaal waarin het gevecht tegen de drank een enorme uitputtingsslag voor mij en mijn gezin bleek te zijn maar die ik godzijdank wel heb overwonnen, ondanks heel veel tegenslagen. Puur op karakter, doorzettingsvermogen en dankzij de enorme steun van mijn ouders, vriendinnen en begeleiders ben ik erin geslaagd om weer mezelf te worden.

The beginning...

Ik werkte voor een evenementenbureau in België.
Het was een zaterdagavond en ik deed de public relations.

Zoals gewoonlijk moest ik de gasten ontvangen in de loge.
Die dag was het een race tussen de klanten.
Er reed een vrouw mee die ik toen nog niet kende, haar naam was
Kelly, ze racete mee.
Op dat moment wist ik nog niet dat zij de persoonlijke assistente
van Sébastian was.

Ik ontving de gasten, maakte een babbeltje en verzorgde de drank
en de hapjes, samen met het gehele team.

Op het einde van de avond kwam er plots een man naar me toe.
Hij zag er heel speciaal uit.
Een hoog rockstargehalte maar tevens toch zoiets mysterieus.
We babbelden twee uur. Ik was de tijd helemaal uit het oog ver-
loren.

Mijn baas werd boos op me waarop de man zijn nummer op-
schreef en met een knipoog zei: 'Ik hoor je nog, hè?'

Die man bleek Sébastian te zijn.

Ik kreeg over mijn voeten van mijn werkgever omdat ik zo lang op

één plek stond en geen oog meer had voor de andere klanten maar enkel voor hem.

Dit kon niet, zei mijn baas.

Waarop ik me verontschuldigde want ik wou mijn job absoluut niet kwijt.

Dat was het begin van vele problemen die Sébastian mij zou bezorgen zonder dat ik het eigenlijk zelf besepte.

Mijn baas zei me: ‘Met die vent wil je niets te maken hebben, dat is Sébastian; hij is gekend...’ En dus ging ik ’s avonds met ruzie naar huis.

Maar alles kwam nadien weer in orde.

Ik besloot mijn job serieus te nemen en geen uren meer met één gast te praten, maar te zorgen dat ik er voor iedereen zou zijn... zoals ik altijd al deed.

Maar ik kon Sébastian niet uit mijn hoofd krijgen.

Het leek wel of hij gezonden was om een boodschap te sturen. Hij leek van een andere planeet te komen. Hij had zoveel indruk op mij gemaakt, die uurtjes die we samen babbelden daar in de loge tussen al die honderden klanten. Ik zag alleen hem nog. Een andere gast kon ik me ondertussen niet meer herinneren.

Een paar weken nadien besloot ik hem dan toch te contacteren.

Hij ging niet uit mijn geheugen.

Ik woonde toen boven mijn ouders, in een appartementje dat

papa daar voor me had gemaakt.
Het was donker en ik pakte mijn mobieltje.

Ik tikte zijn nummer in en stuurde: *alles oké met jou? Ik ben het, Emma, van toen in de loge, weet je nog?*

Waarop hij stuurde: *tuurlijk weet ik dat nog! Wil je eens afspreken?*

Ja, eigenlijk wel, antwoordde ik. *Jouw naam was Sébastian, hè?*

Ja, reliceerde hij, *dat is mijn naam hier op Aarde toch...*

Zijn opmerking bezorgde mij een speciaal gevoel en we regelden stiekem een ontmoeting.

Twee maanden na onze eerste kennismaking in die loge kwam hij me halen in Lummen, waar ik toen woonde. Dus gaan wandelen in Lummen, niet zo ver van mijn huis, was een leuk idee, dacht ik.

En ja hoor, onze eerste wandeling in het bos was een feit. We wandelden uren. We rookten een jointje en begonnen te filosoferen over het leven, over de sterren, over andere planeten, over karakters, over de natuur, over de klimaatverandering.

Ik kwam 's morgens pas thuis aan.

Ik had acht uur gewandeld op hoge hakken in het bos maar het leek wel of er maar tien minuten voorbij waren gegaan.

Ik voelde me gelukkig en opgelucht dat ik een man had ontmoet die me niet meteen probeerde te verleiden of aan te raken.

Eindelijk had ik iemand leren kennen met wie ik kon praten over gevoelens die ik tot nu toe met niemand anders kon delen zonder

Our first long ride!

Hij kwam me afhalen met zijn oranje Maserati.

Ik wachtte hem op aan de deur.

Mijn kindjes had ik naar mijn ouders gebracht en ik was klaar voor vier dagen plezier.

Het was zo spannend...

Ik ging met Sébastian weg!

Hoe was het mogelijk dat hij mij zag staan en dat zo een man nog vrijgezel was?

Ik was hartstikke verliefd, ik was mijn hart helemaal aan hem verloren.

Wat was Sébastian intelligent en spraakzaam.

Alle verhalen die hij vertelde over zijn wereldreizen...

Over een beer die hij kruiste op een tocht tijdens één van zijn reizen; dat hij plat moest gaan liggen om niet vermorzeld te worden door die beer en doen alsof hij doodlag in het midden van de weg, dat dat zijn redding geweest was.

Of dat zijn auto helemaal achteruit reed op een helling in Amerika tegen 90 km per uur aan de rand van de afgrond op zo een steil weggetje ergens in the middle of nowhere...

Achteraf denk ik: was het wel waar?

Ik weet het allemaal niet meer. Zo af en toe heb ik nog steeds mijn bedenkingen bij Sébastians verhalen omdat ik hem na tien jaar ondertussen wel heel goed ken.

Maar we gaan verder...

Ik mocht dus in zijn Maserati mee naar Monaco. Wat was ik toch een geluksvogel.

Ik heb het universum hier nog om bedankt.

Onderweg stopten we vaak.

Na zeven uur rijden arriveerden we in een dorpje waar we in een heel charmant hotelletje onze eerste nacht samen doorbrachten. Het was zo gezellig.

Sébastien liet me foto's zien van wat hij allemaal gedaan had.

Zijn verhalen waren zo fascinerend, ja hij nam me er helemaal in mee. Hij was een god voor mij, toen toch nog.

Hij had wat jointjes bij zich en we rookten er eentje. Sébastian vroeg of hij me mocht vastpakken.

'Ja hoor,' zei ik en deed mijn poepje iets naar achter, zodat hij aanstalten zou maken maar dat deed hij niet.

Ik durfde ook niets te doen en zo lagen we de eerste nacht in elkaars schootje.

Mijn opzet was mislukt.

Sébastien nam zelf geen initiatief dus ik lag daar teleurgesteld in bed. Maar aan de andere kant was ik wel blij dat hij me respecteerde en 'het' niet probeerde te doen met mij.

Mijn verliefdheidsgehalte werd steeds hoger. Sébastian was volgens mij een heilige man die bijna nooit seks had...

Onderweg ben ik er wel achter gekomen met die gedachte de plank volledig mis te slaan...

Maar enfin, de volgende dag reden we nog vijf uur verder en kwamen we in ons volgende hotel aan. Ik besloot me te bezatten. Ik beseftte dat ik het heft in eigen hand moest nemen om te doen wat ik nuchter niet durfde.

Zo gezegd, zo gedaan.

We gingen naar een leuk restaurantje. Het was een Aziatische gelegenheid en ik bestelde een wijntje en nog een en nog een...

Sébastien vroeg: 'Heb je dit ooit al geproefd?'

'Nee,' antwoordde ik. 'Wat is dat groene spul?'

'Oh, dat is heel lekker, Emma.' Hij propte me een grote bol wasabi in mijn mond. Verschrikkelijk, de wasabi smolt als een vuurbol door mijn hele gehemelte en slokdarm. De tranen stroomden over mijn wangen en mijn hele mascara was uitgelopen met als gevolg een gezicht onder de zwarte vegen. Ik verslikte me zo heftig dat ik niet kon stoppen met hoesten. De hele zaak had me in het oog. Onder grote hilariteit rende ik naar het toilet.